

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd September 1959]

இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நியமனம் என்று இருந்தது. அதைத் திருத்தி, தேர்தலாக வைக்கவேண்டுமென்ற யோசனை, திருத்தம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களால்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அசல் மசோதாவிலே இல்லாவிட்டாலும் முக்கியமான திருத்தங்கள் எதிர்க்கட்சியினரால் கொண்டுவந்திருந்தாலும், ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாயிருந்ததால் ஏற்றுக்கொண்டோம்.

விற்பனை வரியைப்பற்றியும் திண்டிவனத்தில் நடந்ததைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி எனக்கும் புகார் வந்தது. விற்பனை வரி இலாகா சார்பில் ஒரு புகார் சொல்லப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஒத்துழைப்பது இல்லை, விற்பனை வரி வசூலிப்பதிலே என்று. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி உதவியை அவர்கள் நாடுகிறார்கள். திண்டிவனத்திலே வசூல் செய்வதைப்பற்றி கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அது இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. எவ்வாறு அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றாலும் கவனம் செலுத்துவோம். ஆகவே, மொத்தமாக இங்கே உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளுடைய நலனுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று மனப்பூர்வமாக தங்களுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து வரவேற்றதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: The question is:—

‘That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) as amended be passed’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 10 OF 1959).

MR. SPEAKER: இப்பொழுது மதராஸ் காதி அண்ட் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் பில், 1959, எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இந்த விவரத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிற அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பெயர்களைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’—

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உதகையில் நடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்ட போது இந்த மசோதாவின் கருத்துக்களை விளக்கியிருக்கிறேன். அதன் பிறகு இது செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு இப்பொழுது சில திருத்தங்களுடன் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கடற்க, கிராம கைத்தொழில்கள் இவைகள் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கும் கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் குறைந்த வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு கொஞ்சம் வருமானத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இதுக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இந்தத் தொழில் சீராக நடைபெறுகின்றனவா என்பதற்கும் அதற்கு சட்ட பூர்வமாக அது அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் மத்திய போர்ட் ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் அதற்கு பணமும் உதவியும் ஒதுக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். அவைகள் சரிவர நடைபெறுவதற்காக கடனும் மானியமும் வழங்குகிறார்கள்.

2nd September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அப்படி வழங்கப்படும் மானியத்தையும் கடனையும் சரியானபடி பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்களா என்பதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் அம் மாதிரி சட்டபூர்வமான ஒரு போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன் ஒரு போர்டை அமைக்கவேண்டும்—என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு போர்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருத்தங்கள் முக்கியமான திருத்தங்களாக இல்லாவிட்டாலும் திருத்தங்கள் என்ற முறையில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு அந்த திருத்தங்களுடன் இப்பொழுது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த திருத்தங்களில் முக்கியமானது ஒன்று. உத்தியோக பற்று இல்லாதவர்களை இந்த போர்டில் போடுவதில் எந்தமாதிரி வாசகம் இருந்ததோ அது மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது காகித கிராம கைத்தொழில் இரண்டிலும் அக்கரையுள்ளவர்களை இதில் போடவேண்டும் என்று இருந்தது. அதை இப்போது மாற்றி கதராவது அல்லது கிராம கைத்தொழிலிலாவது அக்கரையுள்ளவர்களை என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது “அண்ட்” என்று இருந்ததை மாற்றி “ஆர்” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி போர்டு மீட்டிங்குக்கு வருகிற உத்தியோகஸ்தர்கள் யார் யார் வரவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு தனிப்பட்ட நோட்டீசுக்கென்று போட வேண்டும் என்று இருந்தது. அது அவசியம் இல்லை என்று கருதி அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக ஒரு உத்தரவு போட்டால் போதும் என்று மாற்றி அமைத்து திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவின்பேரில் அதை நிறைவேற்றி விடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அது மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று சர்வீஸ் கண்டிஷன்கள். அதைப்பற்றி எட்டாவது க்ளாஸில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போர்டு தலைவர் அவருடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர் இருக்கிறார். அங்கே ப்ரெசிடிடென்ட் என்று இருந்ததை இப்பொழுது வைஸ் ப்ரெசிடிடென்ட் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது “term of office and conditions of service of vice president” என்று மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரெசிடிடென்ட் என்று இருப்பதை வைஸ் ப்ரெசிடிடென்ட் என்ற ஒரு சிறிய திருத்தம்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, போர்டால் வசூல் செய்ய முடியாத பணமாக இருந்தால் அதை தள்ளுபடி செய்வதற்கு ராஜ்ய சர்க்காருடைய அனுமதி பெற வேண்டும் என்றும் அப்படி தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய பணம் இதற்கு முன்னதாக ஐந்து ஆயிரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அதை மாற்றி இப்பொழுது மூவாயிரமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதில் ஒரு சிறிய திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் போர்டு பற்றிய ரிப்போர்ட்கள் ஸ்டேட்மெண்ட்கள் “All returns, statements and particulars furnished by the Board to the Government” in sub-section (3) of clause 24-ல் இவைகள் எல்லாம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று புதியதாக ஒரு உப பிரிவு 24 ஓவது பிரிவிக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றப்படி அநேகமாக ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாப்படியேதான் இப்பொழுதும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’

[2nd September 1959]

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நாட்டில் கதர், சிறிய கிராமக் கைத்தொழில் இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்தி தேசத்தில் அபிவிருத்தி காண வேண்டும் என்கிற முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். கதர், நமது தேசத்தின் சாதாரண வாழ்க்கை நிலையில் இருக்கின்ற கிராம மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஒரு மோதகம் வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தான் மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்தக் கதர் பொருளாதார திட்டத்தை நாட்டில் வைத்தார்கள். ஆனால் இதில் எவ்வளவு தூரம், அரசாங்கம் கதர் அபிவிருத்தி செய்வதில் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட பிறகும், எந்த விதமான அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்தார்களோ அந்த அளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இதை மக்கள் பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி காணவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி கண்டதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் அதற்கு என்று எந்த அளவுக்கு பணம் செலவு செய்தார்களோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி காணவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவி கொடுத்திருந்தும் அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடையாமல் அதற்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்கக்கூடிய அளவில்தான் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. அரசாங்கம் பணம் கொடுத்து அந்தத் தொழிலை காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே இயங்கக்கூடிய நிலைமையில் அது இன்றைக்கு இல்லை. எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் நாம் அந்தத் தொழிலுக்கு உதவி அளித்துக் காப்பாற்றிக் கொண்டே இருக்க முடியும். அந்தத் தொழில் தானே இயங்கக்கூடிய பெரும் தொழிலாக இயங்க என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும், அதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது நாட்டில் சர்வ சேவா சங்கம் என்று ஒன்று இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனம் கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் போன்றவைகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அதில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்களை அந்த ஸ்தாபனத்தில் நியமித்திருக்கிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்காக என்று அதை அமைத்து அதை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினால் அது சரியாக வராது. அபிவிருத்தி காண முடியாது. அபிவிருத்தி காண முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு கதர் அபிவிருத்தியில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை அதில் நியமித்தால் எந்த அளவில் அது அபிவிருத்தி அடையும் என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதில் வெற்றி காண முடியாது. ஆகவே கூடுமானவரையில் இதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்தால்கதர் அபிவிருத்தியில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்களைத்தான் இதில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்க முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையங்களை ஆரம்பித்து எவ்வளவோ அம்பர் சர்க்காக்களை வாங்கிக்கொடுத்து பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பயிற்சி கொடுத்து வந்தார்கள். அது இப்பொழுது வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இது வரைக்கும் பலன் கிடைக்கவில்லை. இதைப் பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்காக்களை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் அதை உபயோகப்படுத்த முடியாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஏதோ சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதிலுள்ள இடையூறுகள் என்ன என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி பல தடவை பல அங்கத்தினர்கள் இந்த சபையில் கூறிவருகிறார்கள். அநேகம்

2nd September 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

இடங்களில் அம்பர் சர்க்காவை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு நூற்காம லேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் நூற்க அதிகப்படியான பிரயாசை வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதிகப்படியான கஷ்டமில்லாமல் எப்படி அதை உபயோகிப்பது என்பதை பற்றி பரிசீலனை செய்து அதில் நூற்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்றும் கதர் டிபார்ட்மெண்டின் ஆடிட் ரிப்போர்டைப் பார்த்தால் மூன்று வருஷக் கணக்குகள் அதாவது 1955-56, 1956-57, 1957-58-ம் வருஷக் கணக்குகள் சரிவர எழுதப்படாமல் பல ஊழல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இந்த டிபார்ட்மெண்டின் கணக்கில் இருந்தால் இந்தத் தொழில் எப்படி முன்னுக்கு வரும். என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இப்படி கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதில் கூட ஊழல்கள் இருந்தால் இதில் எப்படி லாபம் வரும் நாம் அந்த இலாகாவுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா அதில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவில் வேலை செய்து வருகிறதா என்பதைப் பார்த்த வேண்டும். அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பணம் விரயம் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். லாபகரமான முறையில் அது நடத்தப்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் இந்தத் தொழில் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Srimathi A. S. Ponnammal in the Chair.)

*SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் சட்டமன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கிராம கைத்தொழில், காதி இவற்றின் அபிவிருத்திக்காக ஒரு போர்டு அமைக்கும் உத்தேசத்துடன் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் மசோதாவானது மிகச் சிறந்தது என நான் கருதுகிறேன். இதற்கென்றே மத்திய போர்டு ஒன்று இருக்கிறது. அந்த போர்டின் மூலமாக நம் மாகாணத்தின் கதர் இலாகாவிற்கு பணம் வருகின்றது. ஆனால் சட்டப் பூர்வமாக நம் மாகாணத்திலும் ஒரு போர்டு அமைப்பதன் மூலமாக இங்கே திட்டவட்டமாக நல்ல முறையில் கதரை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மையாக கதர்தான் அஹிம்சையின் சின்னம், அன்பின் சின்னம், பொறுமையின் சின்னம் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலே ஜனத்தொகை மிகவும் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. நமது நாட்டில் எத்தனைதான் கணரகத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தாலும் கூட அதன் மூலமாக நம் நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதானது மிகமிக அரிதாகும். ஆகவேதான் நம்முடைய அரசாங்கம் கிராம கைத்தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் மிகமிக வேகமான முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறது. குடிசைத் தொழில்களுக்கும் லேயே மிகவும் சிறந்த தொழிலாக இருப்பது இந்தக் கதர் தொழில். இந்தக் கதர் தொழிலை சாதாரணமாக நாம் நோக்கும்போது மிகவும் எளிமையான தொழில் இது என்று தென்படும். ஆனால் இதன்மூலமாக வாழ்க்கையைப் பெறுபவர்கள், வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் மிகமிக அதிகமான கூட்டத்தார் என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுமாத்திரம் இல்லை. குறிப்பாக பெண்கள் வீடுகளில் இருந்துகொண்டு முழு நேரமும் நூல் நூற்கிறார்கள். மேலும் தங்களுடைய வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு ஓய்ந்த நேரங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனை எத்தனை பெண்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சர்வ சேவா சங்கம் இந்தக் கதரின் அபிவிருத்திக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே பாடுபட்டுவருகிறது. என்றாலும்கூட அதனிடத்திலேயே இந்தக் கதர் அபிவிருத்தி வேலைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிடவேண்டுமென்ற கருத்தானது முறையிலில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இன்றைக்கு கதர் இலாகாவை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அதன் அபிவிருத்தியானது அளவிறந்த முறையில் அடைந்திருக்கிறது

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [2nd September 1959]

மில்ல்களில் செய்யப்படுகிற எந்த டிசைன்களாக இருந்தாலும் கூட அதே மாதிரியான முறையில் கதர் துணிகளைத் தயாரிக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி நமது சர்க்கார் இத்துறையில் ஈடுபட்ட பின்னர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கவர்ச் சிக்கரமான முறையில் கதர் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. தற் காலத்தில் மக்கள் விரும்புகிற முறையில் எல்லாம் கதர் ஆடைகள் கிடைக்கின்றன என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் சர்க்கார் இத்துறையில் ஈடுபட்டதுதான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவேதான் சர்க்கார் இத்துறையில் ஈடுபடும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண் டிருப்பதாவது மிகவும் பொருத்தமானது. இத்துறையில் அதிக வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக போர்டு அமைப்பது என்கிற கருத்தையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

மேலும் பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய, ஏழை விதவை களுக்கு வேலை வாய்ப்பை கௌரவமான முறையில் கொடுக்கக்கூடிய அம்பர் சர்க்கா போன்ற முக்கியமான திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்காக இதற்கென்றே ஒரு போர்டு அமைக்கக் கூடிய வகையில் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதை வரவேற்று நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உப துணைத் தலைவி அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில சங்கதிகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது சட்ட பூர்வமாக “மெட்ரால் ஸ்டேட் காதி அண்டு லிஸ்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டுக்கு” அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். இப்போது நமது தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தி உயிரோடு இருந்திருந்தால் அவர் அளவிலா ஆனந்தம் கொள்வார் என்று நான் தொலித்துக்கொள் கிறேன். காந்தி கண்ட கனவானது இந்தச் சட்டத்தினால் நனவு ஆகப் போகிறது. கிராம ஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும், கிராமத் தொழில் கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் அவர் கண்ட கனவு. அந்த நோக்கத்தோடு இன்றையதினம் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி கொள்ளவேண்டியதுதான்.

ஆனால் சர்க்காருக்கு நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைத் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த போர்டுக்கு 15 மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்போவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதிலை ந்து பேர்களையும் நியமனம் செய்யப்போது அவர்களுடைய யோக்கியதாம் சங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு நியமனம் செய்யவேண்டும், குறிப் பாக இந்த மசோதாவிலே இதன் மெம்பர்களாக வருகிறவர்களுக்கு என்ன என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

Interest in the development of Khadi அவர்களுக்கு கதர் அபிவிருத்தியில், Interest in the production of khadi அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். அதோடுகூட Interest in the development of Village Industries உள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது மிக மிக வரவேற்கத் தக்க விஷயம். ஆனால் நடைமுறையிலும் ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். கமிட்டி மெம்பர்களாக செல்வாக்கினால் வந்துவிடு கிறவர்கள் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு Interest in the production and development என்பதைப்பற்றி கவலை இல்லை.

அந்த நபருக்கு சர்க்காரிலே செல்வாக்கு இருந்தால் அவர்கள் மெம்பர் களாக வந்துவிடக் கூடும். இவ்விஷயத்தில்தான் சர்க்கார் தகுந்த கவ னம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையாக கிராம வாசிகளோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறவர்கள், கதர், குடிசைத் தொழில் இவற்றில் அதிகமான பற்றும், உற்சாகமும் உள்ளவர்கள், அவற்றில் ஈடுபட்டிருப் பவர்கள் இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களா நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். ஆகவே மாகாணம் முழுவதற்கும் நியமிக்கப்படுகிற போர்டில் 15 உறுப்பினர்கள் என்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு உறுப்

2nd September 1959] [Sri P. G. Manickam]

பின்ர்—என்கிற அடிப்படையிலாவது அவசியமாக இருக்கவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஏழைமக்களுடைய பிரதிநிதி அங்கே இருக்கவேண்டும். ஆதிகாலத்தில் குடிசைத் தொழிலில் அதிகமாக ஹரிஜனங்கள்தான் ஈடுபட்டுவந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் இருந்த குடிசைத் தொழில்கள் எல்லாம் நசிந்துக்கிடக்கின்றன. அப்போப்பட்ட குடிசைத் தொழிலை புனரூபிதாரணம் செய்வதற்காக ஓர் போர்டு அமைக்கப்படுகிறது என்றால் ஹரிஜனங்களில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் அதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அதுவும் உண்மையில் கிராமவாசிகளோடு பழகி, குடிசைத் தொழிலுக்கும், கதருக்கும் புத்துயிர் அளிப்பதற்காக சதா பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்க ஹரிஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தால்தான் காந்தி கண்ட கனவானது நனவாகும். இது சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட இருக்கிற கமிட்டி. ஆகவே சர்க்கார் இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்போது நான் சொன்ன சங்கதிகளை எல்லாம் மனதில் நிறுத்தி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் காந்திஜியின் அந்தராத்மாவுக்கு அதிக மகிழ்ச்சி உண்டாகும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, 12 noon.
கதர், கிராமக் கைத்தொழில் குழுவானது இதற்குமுன் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக அமைந்திருந்தது. இப்பொழுது இந்தக் குழுவை சட்டபூர்வமான குழுவாக அமைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தக் கமிட்டியை இப்பொழுது ஏன் சட்ட பூர்வமாக கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை ஆலோசிக்குமிடத்து இத்தகைய கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை இந்திய யூனியனில் உள்ள பல ராஜ்யங்களில் சில ராஜ்யங்கள் மட்டும்தான் அதிகபட்ச பூர்வமாக ஏற்று நடத்த முன்வந்தன. அம்மாதிரி நடத்திய ராஜ்யங்களில் சென்னை ராஜ்யமும் ஒன்றாகும். சென்னை ராஜ்யத்தில் கதர் அபிவிருத்தியை மேற்கொண்டு நடத்தி பல ஆண்டு அனுபவம் காரணமாக இந்த ஆலோசனைக் குழுவானது அதிகார பூர்வமான குழுவாக அமைக்கப்பட்டால்தான் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியுமாதலால், அதிகார பூர்வமான குழு அமைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் நல்ல அக்கரை கொண்டவர்களாகவோ அல்லது கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் நல்ல அக்கரைக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு முழுதும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்தக் கமிட்டியார் அம்மாதிரி அக்கரைக் கொண்டவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் சில இடங்களில் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் இந்தக் குழுவில் நியமிக்கப்பட்டால்தான் நல்லது. இன்றைக்கு கதர் அபிவிருத்தித் திட்டமானது சில இடங்களில் வெற்றிகரமாக இயங்கவில்லை யென்றால் அதற்கு இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் இல்லை என்றது தான் காரணம். நூற்புத் தொழிலிலோ அல்லது வேறு சிறு கைத் தொழிலிலோ ஈடுபட்டு தங்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் அதைக் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக நல்ல செழிப்பான பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாய தொழில்களில் நான் ஒன்றுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டரை ரூபாய் சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் கதர்த் தொழிலில் ஈடுபடமாட்டார்கள். கதர்த் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 12 அணு முதல்கொண்டு 1 ரூபாய் 8 அணு வரைக்கும் தான் கதர்த் தொழிலில் ஊதியம் பெற முடியும். ஆகவேதான் அவர்கள் இந்தக் கதர் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். ஆனால் மிகவும் வரண்ட பிரதேசத்தில் இன்றைக்கு 8 அணு அல்லது 12 அணுதான் ஒரு நாளைய கூலியாகும். இத்தகைய கூலி ஆட்களுக்கு கதர் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 12 அணு அல்லது 1½ ரூபாய் கிடைக்கத்தென்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட முன்வருவார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள்,

[Sri K. R. Viswanathan] [2nd September 1959]

வறண்ட பிரதேசத்தில்தான் மிகுதியாக இருக்க முடியும். எனவே இந்த சட்ட பூர்வமான குழுவில் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தால் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூற இடம் ஏற்படும். ஆகையால் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் இக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் கிராமக் கைத்தொழில் திட்டத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் கதர், கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் குழுவில் இருந்தால் திட்டத்தை மேற்கண்ட பிரதேசத்தில் விஸ்தரிக்கத் தகுந்த ஆலோசனைகளை சொல்ல முடியும்.

பதினேழாவது பிரிவிலே இந்தக் குழு தன் நிதியிலிருந்து செலவழிப்பதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களுக்கு இந்த நிதியிலிருந்து ஒத்த சில காரியங்களுக்கு செலவிடப்படலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எனக்குப் புரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையானது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கே போதுமானதா என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. அதை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வெளியில் கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு செலவிடுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று ஒரு விதி விலக்குக்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Chairman, I quite appreciate the laudable object of the Government in bringing forward this measure and I welcome it wholeheartedly. According to this Bill, the Khadi and Village Industries Board will become a statutory body and by converting it into a statutory body, many objects may be gained. Clause 11 gives ample powers with regard to the functions of the Board and among them it has been enunciated that sufficient propaganda should be done and liberal loans should be given and many other things should be done. But my submission is that sufficient propaganda has not been done in the villages and even in the Community Development Block areas also we find that propaganda is wanting. There should be sufficient propaganda in each and every village and for that the Government should appoint special staff so that they can go to each and every place and do propaganda there on a very large scale. We are not also having adequate training centres. Unless more training centres are established in important centres, it may not be possible for us to give publicity and also make people take up to this work.

In certain areas considerable difficulty has been experienced in getting raw materials and they also should be pushed through in all places and every facility should be given.

Another point that I wish to emphasize is this. The Government should consider the desirability of reducing the price of khadhar as much as possible because it is not within the easy reach of the poor man. Khadhar is very costly as compared to other textile goods and it also wears out very often. Therefore, we should try not only to improve the quality but also thoroughly examine and find out whether it will be possible to reduce its price so as to make it within the easy reach of the poor man. That

2nd September 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

should be the object of the Government and if this is done and as I stated before, if propaganda, raw materials and facilities are also provided, I am sure, a large number of people will come forward to take up this work and thereby we will be in a position to give adequate employment. This is all my submission.

*SRI S. SADASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய கதர், கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி போர்டு அமைக்கும் திட்ட மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இன்று நபுக் குள்ள பிரச்சினை நம் நாட்டிற்கு உகந்த தொழிலாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கனரகத் தொழிலும் கிராமக் கைத்தொழிலும் நம் நாட்டில் இருக்கின்ற இத்தொழில்கள் இரண்டுடன் விவசாயத் தொழிலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விவசாயத் தொழில்தான் மிகவும் புராதனமானது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அதிகமான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே கிராமத்திலுள்ள மக்கள் வருவாயை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு ஒரு உபதொழில் தேவை. அப்படி உபதொழில் கொடுத்தால்தான் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் நகரத்தை நோக்கி வராமல் கிராமத்திலேயே இருந்து ஏற்றவாறு அதிகமான உணவுப்பொருள் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

விவசாயிகள் எல்லா பருவங்களிலும் பயிர் தொழிலை செய்வதில்லை. சில பருவங்களில்தான் பயிர் தொழில் செய்ய முடியும். மற்ற பருவங்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் கனரகத் தொழிலைவிட, இது போன்ற சிறு குடிசைத்தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களிலே மிகவும் முக்கியமானது கதர் தொழில். இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய தொகுதி ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்றுகூடச் சொல்லலாம். கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் ஸ்ரீ விசுவநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல வரண்ட பிரதேசங்கள், மானுவாரி பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள்தான். அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு மூன்று மாதங்கள்தான் பயிர் தொழில். மீதி காலங்களில் அவர்கள் வேறு தொழிலை செய்து பணம் சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தான் என்னுடைய பகுதியாகிய கரூர் தாலுகாவிலுள்ள அரவக்குறிச்சி தொகுதி. அங்கு கதர் தொழில் மற்ற இடங்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்று சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் சர்க்காரின் செண்டர்கள் ஐந்து இருக்கின்றன. அந்த ஐந்து செண்டர்களிலும், ஒவ்வொரு செண்டருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் ஒரு லட்சம் சிட்டங்கள் வீதம் ஐந்து லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் தமிழ்நாடு சர்வோதயத்தினர் அதே பகுதியில் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் சிட்டங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். ஆக ஒரு மாதத்திற்கு மொத்தம் எட்டு லட்சம் சிட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இதிலிருந்து வரும் தொகை சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அந்தப் பகுதியிலேயே சொலவணியில் இருந்து வருகின்றது. இந்தத் திட்டம் அங்கு இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள மக்கள் நிச்சயமாக வேறு இடத்திற்கு வேலை தேடி செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். கதர் திட்டம் வெற்றி அடையவில்லை என்று சிலர் சொல்வது எனக்குப் பொருந்தாத விஷயமாக தோன்றுகிறது. கதர் தொழில் தனிப்பட்ட ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக கருதக் கூடாது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அத்தனை பேரும் இந்தத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வறுமையைப் போக்குவதற்கு கதர் திட்டம் முக்கியமாக உதவியாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம்.

[Sri S. Sadasivam] [2nd September 1959]

இந்தத் திட்டம் இயங்குவதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூல்களை துணியாக மாற்றுவதற்கு தகுந்த நெசவாளர்கள் கிடைக்காது ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. இந்த குறையை நீக்குவதற்கு இந்தக் குழு நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எனக்கு தோன்றுகின்ற ஒரு சிறிய கருத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு, கூட்டுறவு இயக்கங்களிலே தரப்படுவது போல் ஒரு பகுதி கதர் தரிகளையும் அமைக்க வழி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு சிரமம் இல்லாமல் துணி வழங்க முடியும். கதர் துணி போதாதா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். உற்பத்தி இடத்திலேயே சுய தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆடிப் பண்டிகையின்போது துணி விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது துணி போதாத நிலைமை ஏற்பட்டது. கதர் உற்பத்தி செய்து தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லை. அதிகப்படியாக உற்பத்தியாக்கிக்கொண்டிருந்தால் அது வியாபாரம் ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

அம்பர் ராட்டைகளில் மக்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் தயாராகும் சமார் லட்சம் சிட்டங்களில் இரண்டு லட்சம் சிட்டங்கள் அம்பர் ராட்டையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நூல்கள் மிகவும் நேர்த்தியாகவும், மில் நூலைப் போல் முறுக்கு ஏற்றப் பட்டதாகவும் நெய்யப்பட்டால் சிறந்த துணியாக தயாரிக்கக் கூடியதாகவும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மில் துணியின் தன்மையைவிட கதர் துணியின் தன்மை உயர்ந்து வருகின்றது. கிசான் சர்க்காவை குறைத்து அம்பர் சர்க்காவை அதிகமாக உபயோகித்தால் துணியின் விலைகூட ஓர் அளவுக்கு குறைக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்பர் ராட்டையை இன்னும் சலபமாக இயக்குவதில் அதை கண்டுபிடித்த ஏகாம்பரம் அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள் எனக் கேள்விப்படுகிறோம். இது இன்னும் நன்றாக சீர்த் திருத்தம் அடைந்தால் கதர் உற்பத்தி அதிகரிக்கும், கதர் ஒரு கிராம குடிசைத் தொழிலாக நிச்சயம் விருத்தியாகும். இதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்க முன் வந்ததைப்பற்றி சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

* **SRI V. SUBBIAH :** சட்ட மன்ற தாற்காலிக தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய காதி, கிராம கைத்தொழில் மிகவும் முக்கியமானது. இதில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் : இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மத்திய கதர் போர்டிலிருந்து ராஜ்ய கதர் போர்டை அமைப்பதாகும். இதுதான் மாறுதல். மத்திய போர்டு வழங்கும் மான்யத்தை ராஜ்ய போர்டு வாங்கி வழங்குகிறார்கள். இந்த போர்டு செயல்படுவதில்தான் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமைத்து நடத்த முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் கதர் எங்கு உற்பத்தி ஆகிறது என்பது அரசாங்கம் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பார்க்க முடியாது. இந்த ராஜ்யத்தில் வறுமை எங்கே இருக்கிறது என்பது கர்னீசர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பார்க்க முடியாது. எங்கே கதர் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகின்றதோ, எங்கே கதர் நூற்கப்படுகின்றதோ அந்த இடம்தான் இந்த ராஜ்யத்திலேயே வறுமையின் சிகரம் என்று கொள்ளலாம். கதர் நூற்பதற்கு குறைந்த, கூலி, அதிக உழைப்பு என்று இருக்கிறது. இருந்தாலும், விவசாயியின் ஓய்வு நேரத்தில் செய்யக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறது. இது காந்தி அடிகளால் சர்வ சேவா சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று ராஜ்ய சர்க்கார் இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் செலவிடப்படும் தொகை பல லட்ச ரூபாய்கள். இதற்கு புள்ளி விவரங்கள் சரியாக தரவது இல்லை. பல கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. பல கேள்விகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. பல காலாவதியாகி போய்விடுகின்றன. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் உத்தியோகத்தில் போய்விடுகின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. பல உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் லெவலில் காதி டைரக்டர், டெபுடி டைரக்டர், அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை காதி ஆபீசர்கள், சென்ட்ரல் காதி ஆபீசர்கள் என்று பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்வ சேவா

2nd September 1959] [Sri V. Subbiah]

சங்கத்தில் இம்மாதிரி உத்தியோகஸ்தர்கள் கிடையாது. அதில் தமிழ் நாடு செக்ரடரி, ஒரு சேஸ்மென் இவர்கள்தான் இருந்தார்கள். அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்தார்கள். இரவும் பகலுமாக உழைத்தார்கள். ஆனால் இன்று உத்தியோகத்திலேயே பெரும் பகுதி பணம் செலவழிந்து விடுகிறது. கதரில் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இந்த வேலையில் இருக்கிறார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கதர் உற்பத்தியைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்கார் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இனிமேல் வரக்கூடிய போர்டிலாவது கதரைப் பற்றி நன்றாக தெரிந்தவர்கள் கதரை உபயோகித்து கிராம பொருளாதாரத்தை எப்படி மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம் என்று தெரிந்தவர்கள், கதரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், இதில் செயலாளராக இருந்தால் தான் சரியாக இந்த இயக்கம் நடத்த முடியும். கதர் உற்பத்தியிலே வேலை செய்தவர்கள், இதிலேயே தங்கள் குடும்பத்தை ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர்கள், இதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை எல்லாம் நன்கு தெரிந்துகொண்டவர்கள் இருந்தால்தான் இந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். அதல்லாமல் வெறும் ஐ.வி.எஸ். ஆபீஸர்களையும், ஐ.எ.எஸ். ஆபீஸர்களையும் இதற்கு செயலாளராக போட்டால் இந்த போர்டு எந்த அளவில் ஓரளவுக்குத்தான் செயல்பட முடியுமே தவிர கதர் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு முன்னேற்றம் காண முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்பர் சர்க்காவை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு அதில் ஈடுபடுகிறவர்கள் குறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இதற்காக செலவு செய்யப்படும் வரவு செலவு கணக்குகளைப் பார்த்தால் அம்பர் சர்க்காவின் உபயோகம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கிலான் சர்க்காவின் மூலம் நூற்பதை விட அதிகமாக நூல் நூற்றுக்கொள்ள முடிகிறது, அதைவிட நேரத்தியான நூல் நூற்றுக்கொள்ள முடிகிறது என்றாலும் கூட அம்பர் சர்க்காவை சுற்று வதின் மூலமாக தங்களுடைய பலத்தை எல்லாம் இழந்துவிடுகிறார்கள். தங்கள் பலம் எல்லாம் சேர்த்து சுற்றவேண்டுமாயிருக்கிறது இந்த அம்பர் சர்க்காவில். ஆகவே அதை இப்போது மின்சாரத்தின் மூலம் இயக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சாரம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த முறையில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து அம்பர் சர்க்காவை இயக்குவதாக இருந்தால் கிராமத்தில் உண்மையாகவே வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ்-லை பெருக்குவதாக இருக்கும், கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று அதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த விதமாக இதை மாற்றி அமைத்தால் இந்த இயக்கம் சரியான முறையில் நடைபெறும் என்று நினைக்கிறேன். இது மட்டுமல்ல, விலைவாசிகளை பார்த்தால், ஆலை துணிகளோடு போட்டி போடக்கூடிய நிலைமையில்தான் விலைகள் இருக்கின்றன. இதனால் சாதாரண எழை மக்கள் கதரை வாங்குவதற்கு முன்வராத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கதருக்கு இப்போது கொடுத்துவரும் மூன்று அணு ரிபேட்டை ஆறு அணு என்றே அதற்கு கூடுதலாகவோ கொடுக்க வேண்டும். அது மாத் திரமல்ல. கதர் நூற்பவர் களுக்கோ அல்லது நெய்பவர்களுக்கோ கூடுதலான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம்தான் இதில் பொருளாதார முன்னேற்றம் காண முடியும். அதுமட்டுமல்ல, இம்மாதிரிப்பட்ட கைத்தொழில்களுக்கு என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கிண்டி போன்ற நகர்புறங்களில் தான் போடுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் செலவு செய்து கைத்தொழில்களை மேம்படுத்துவதில்லை. கிராமங்களில்தான் கைத்தொழில்கள் எல்லாம் பரவ வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் குவியல் முறை கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் அடிக்கடி பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில்தான் கைத் தொழில்களை மேலும் மேலும் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கிராமப் புறங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri V. Subbiah] [2nd September 1959]

சோப்புத் தொழில், எண்ணெய் தொழில் போன்ற சிறு தொழில்களை எல்லாம் கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கிராம மக்கள் நல்ல முறையில் கூலி பெற முடியும். அதன் மூலமாக அவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். மேலும் இம்மாதிரிப்பட்ட தொழில்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் அதிகமாக மாணியங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இதை யெல்லாம் சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு போர்டினால் தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும். அவ்விதம் நியமிக்கக்கூடியவர்கள் கதரின்பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக இதன்பேரில், அதாவது சர்க்கார் கதர் இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்ட பின்னால் பலவருடமாக வரவு செலவுத் திட்டம் என்ன என்பதை தெரிவிக்கவில்லை. அதையும் சர்க்கார் அவசியம் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்னும் பல சங்கடங்கள் இந்தத்துறையில் இருக்கிறது. பல இடங்களிலும் வசதியான கோடென்கள் கிடையாது. நூற்பு முறையில் பல முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் பல ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பெண்மணிகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். பல வாலிபர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இருந்தும் இதில் போதிய அளவு முன்னேற்றம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இதைப்பற்றி பல தடவை நான் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் அட்வைஸரி கூட்டத்தின்போது தெரிவித்திருக்கிறேன். கதர் உற்பத்தி செய்வதில் அவர்கள் வெறும் பிரசாரர்களாக மட்டும் இருக்கிறார்களே தவிர சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. உற்பத்தியும் பெருகவில்லை. இதற்காக பணம் எவ்வளவு செலவு செய்யப் படுகிறது என்பதையும் பார்த்து நாம் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்காக குறிப்பாக வரக்கூடிய போர்டில் நன்கு அனுபவமுள்ளவர்களை, கதரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை, திறமையானவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் தலைவி அவர்களே, தற்சமயம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் கதர் அபிவிருத்தி, மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கதர் அபிவிருத்தி இயக்கமானது அண்ணல் காந்தி அடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நாட்டின் தேசிய கொள்கையின் அடிப்படையில், நாட்டின் பொருளாதார துறையில் அந்நிய நாட்டின் துணிகளை பிடிக்கரித்து சுதேசி பொருட்களை உபயோகிப்பது என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் தான் இந்த கதர் இயக்கத் திட்டம். அன்றைக்கு கிராமங்களில் வேலையற்று இருந்தோருக்கு ஓரளவு ஜீவிப்பதற்குரிய அளவில் வருமானத்தை தேடிக்கொள்வது என்ற அடிப்படையில் கிராமங்களில் எல்லாம் அண்ணல் காந்தியடிகள் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார். அந்தத் திட்டமானது இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடைந்து பொருளாதார துறையிலும் புரட்சியை உண்டு பண்ணக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்து நாம் சந்தோஷப்படுகின்றோம். இந்தத் திட்டம் ஆரம்பத்தில் தனியார் துறையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. தற்சமயம் அரசாங்கமே எடுத்து, எல்லா இடங்களிலும் பரப்பி இது குடிசைத் தொழிலாக பரவியிருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களில் கதர் நன்றாக பரவியிருக்கிறது என்றாலும்கூட இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு போதிய அளவு ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்று எல்லோரும் குறைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் தினசரி எட்டு அணு அல்லது பத்து அணுதான் கூலி பெறுகிறார்கள். இதன் காரணமாக இவர்களுக்கு தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு போதுமான அளவுக்கு இதை ஊதியமாக வைத்துக்கொள்ளாமல் ஒரு உபதொழிலாகத்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி கிராமங்களில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி பூரணமான அளவில் இந்த தொழில் பயன்படும் படியான முறையில், அதற்கு தகுந்த வருவாய் வரக்கூடிய விதத்தில் இந்தத் தொழிலை பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதன் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், இப்போது அம்பர் சர்க்கார் மூலமாக கிடைக்கிற நூல் மிகவும் மெல்லியதாக இருக்கிறது. அதை

2nd September 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

எடுத்து பாவாக போட்டு கிலான் ராட்டை மூலம் கிடைக்கின்ற நூலை உடையாக போட்டு நெய்து வருகிறார்கள். இது மிகவும் சென்கரியமாக இருக்கிறது என்று நெசவாளர்களே கூறுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் அம்பர் சர்க்கா செயலற்று கிடக்கிறது என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. இதற்கு காரணம் இதை உபயோகிப்பது மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அதோடு இதன் மூலம் அதிகமான அளவில் ஊதியமும் கிடைப்பதில்லை. அன்றைய தினம் கையினுல்தான் ராட்டைகளை நூற்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. அதன் பின்னால் இது ஒரு மனிதனால் இயக்கப்பட்டாலும், இதை இயந்திரத்தின் சக்தியினாலும் உபயோகிக்கலாம் என்று காந்தியடிகளே சொன்னார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிற இந்த காலத்தில் இதை இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமான அளவில் விஸ்தரிக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். இவ்வாறு இன்று கிராமவாசிகள் தொழில் நிலைமையிலும் போதிய வருவாய் பெறமுடியாத நிலைமையிலும் இருப்பதால் அதிக வருவாயைத் தேடி நகரங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நகரங்களில் அதிக வருவாய் பெறமுடிகிறது என்பதால் கிராம மக்கள் குடிசைக் கைத் தொழில்களை விட்டுவிட்டு நகரங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நகரங்களுக்கு வந்துவிட்ட விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமானால் பல கோடி ரூபாய் செலவில் மில்ல்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆகவே கதர் கிராமத்தைத் தொழில்கள் திட்டத்தை இன்னும் விரிவாக நடத்தினால்தான் நகரங்களுக்கு கிராம மக்கள் வருவதைத் தடுக்க முடியும். அவர்களுக்கு நல்ல வேலையும் கொடுக்க முடியும். மின் விசையை அதிகமாகப் பரப்பி, அதை சர்க்காவில் புகுத்தி நூல் நூற்க வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இப்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் அம்பர் ராட்டையை சலபமாக இயக்கவும் அதில் மின் சக்தியைப் புகுத்தவும் வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

12-30
p.m.

இந்தத் திட்டத்தை நடத்தும் அதிகாரிகளுக்கே இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் பளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அங்கே கதர் வாங்க வருபவர்களிடம் அதிகாரிகள் “இதைத்தான் கட்ட வேண்டுமா” என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கதர் வாங்கக் கூடியவர்களையும் கதர் வாங்காதவர்களாக மாற்றக் கூடியவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தால் இத்திட்டம் எப்படி அபிவிருத்தியடையும்? முதலில், இந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள் இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் பற்றுதல் உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். கிராமத் தொழில்களை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்களுக்கு இந்த ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் படித்துவிட்டு வந்தவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. இவர்களுக்கு இத் திட்டத்தில் பற்றுதலும் நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும். இத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு கூலியையும் அதிகமாகக் கொடுத்தால் இத் திட்டம் இன்னும் நன்றாக நடக்கும். நெசவாளர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள். இன்று கதர் துணிகளின் டிஸைன்கள் பெரும்பான்மையினருக்குப் பிடித்திருக்கிறது. இந்தத் துணிகளை பலரும் விரும்பி வாங்கி உடுத்திக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட டிஸைன்களில் அவை இன்று தயாரிக்கப்படுகின்றன. கைத் தறி நெசவிற்குச் சமமாக வரக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் தொழில் இப்போது அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அம்பர் சர்க்காவை மின் சக்தியால் இயக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்த இலாகாவின் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் கதர் அணிய வேண்டுமென்று நிபந்தனை போட வேண்டுமென்று கூட நான் சொல்வேன். கதரை அணிவதில், கதரை ஆதரிப்பதில், கட்சி விஷயம் எதுவும் இல்லை. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்கூட, காங்கிரஸ்காரர்களே கதர் அணியட்டும் என்று இருக்க

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [2nd September 1959]

வேண்டாம் என்று சொல்வேன். எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும், அந்த அந்தக் கட்சியில், தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் கதரை அணிய வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு கதர் திட்டம் வெற்றையுற எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அவைகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய எதிர்க்கட்சியினர் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காதி, கிராமக் கைத்தொழில்கள் போர்டு மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். கதர்த் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதோடு நம் நாட்டு கிராமக் கைத்தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்கு ஆக்கமளிக்கும் முறையில் இந்த போர்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத் தக்கது. கதரை, ஒரு காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் தங்கள் கட்சியின் அடையாள அங்கமாக அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மக்களிடையே கதர்த் திட்டத்தில் நம்பிக்கை வளர்ந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். “நாம் கதர் வாங்கி உடுத்த வேண்டும். நாம் துணிக்குக் கொடுக்கும் காசு நாளைக்குக் காசாக இருந்தாலும் அது கைகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்” என்ற எண்ணம் பலரிடையே வளர்ந்துவருவதையும், “நாம் கதர்த் துணிக்காகக் கொடுக்கும் காசு நாளைக்குக் காசாக இருந்தாலும் அது ஏழைக் குடும்பத்திற்குப் பயன்படுகிறது” என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே வளர்ந்து வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்போது இந்த இலாகாவின் கதருக்கு நல்ல பிரசாரம் செய்கிறார்கள். முன் காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் தோசாபிமானத்தில் கதர்தான் உடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு அந்தக் கட்டுப்பாட்டுடன் கதரையே உடுத்தி வந்தார்கள். இன்று கதர்த் தொழிலுக்கு பங்கம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக அதற்கு பொதுமக்களிடையே பிரசாரம் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்று கைத்தறி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களைவிட மிகக் குறைவான மக்களே கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கதர்த் தொழிலில் நான் ஒன்றுக்கு ஏழை, எட்டை சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் கைத்தறி தொழிலில் கதர் தொழிலில் அவ்வளவு கூட சம்பாதிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே கதர் வரம் கொண்டாடினோம். அப்போது லட்சக் கணக்கில் கதர் விற்பனையானதைப் பார்த்தோம். கதர் வாங்கினால் அதற்குக் கொடுக்கும் பணம் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு குழந்தைக்கு வேண்டிய ஒரு வேலைப் பாலுக்காவது, ஒரு விருத்தாப்பியருக்கு வேண்டிய ஒரு வேலை மருந்துக்காவது உதவும் என்ற எண்ணத்துடன் மக்கள் கதர் வாங்கும் பழக்கம் அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். கல்லூரிப் பெண்கள் கூட மில் துணிகளையோ அவர்கள் ஃபாஷனுக்காக வாங்கும் மற்றத் துணிகளையோ வாங்கச் செல்லாமல் கதரை வாங்கச் செல்வதைப் பார்க்கிறேன். கல்லூரிப் பெண்கள் அனேகம் பேர் கதரை உடுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்றால், கதர் துணிகளின் டிஸைன்களில் “அட்ராக்ஷன்” இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும் எனவே, ஆராய்ச்சியாளர்களும் நிபுணர்களும் மிகவும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து கதர் விற்பனையை அதிகப்படுத்த முயன்றுகொண்டிருக்கும் போது, இந்த போர்டு இன்னும் அதிகமாக உழைத்தால் மிக நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த போர்டிற்கு கனம் மந்திரி ப்ரெஸிடெண்டாகவும் 15 பேர்கள் மெம்பர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதினைந்து பேர்களும் கிராமக் கைத்தொழில்களில் ஆர்வமும் நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உதாரணமாக டெம்பில் எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபிசர்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோவில் எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபிசர்களில், கோவிலுக்குப் போவதை இழிவாகக் கருதுபவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில இடங்களில் பக்தர்களின் மனதைக்கூடப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில்

2nd September 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

நடந்துகொள்வது வருந்தத்தக்கது. ஆனால் காதி போர்டு அமைப்பு விஷயத்தில் இத் திட்டத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களே மெம்பர்களாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது விரும்பத்தக்கது. இச் தொழில் வளர வேண்டுமென்ற உவாணத்தவர்கள் இதில் இருப்பது விரும்பத்தக்கது. காதி, கிராமச் சைத்தொழில்கள் இலாகாவை வகிக்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சிறு பாத்திரங்கள் செய்வது போன்ற கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவையும் வகித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் அந்தத் தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய் வேண்டும். செருப்பு முதல் செப்புப் பாணைவரை வீட்டில் தயாரிக்கும் பழக்கம் நம் தம்மீ நாட்டில் இருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருந்தபோது பாபநாசத்திலுள்ள மின்சாரத் திட்ட மந்திரி கனம் மின்சார மந்திரியிடம் உதவாவ வாங்க வேண்டியிருந்தது. அப்போது கனம் விவசாய மந்திரியிடமிருந்து உத்திரவு வாங்கிவிட்டாலும் மின்சார மந்திரியிடமும் உத்திரவு வாங்க வேண்டியிருந்தது. அந்தச் சங்கடம் கிராமக் கைத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் ஏற்படக்கூடாது என்று விரும்புகிறேன். நெல்லையில், காதி யுடன், செப்புப் பாத்திரங்கள் செய்வது போன்ற சிறு தொழில்களும் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன. பத்தமடைப் பாயின் பிரசித்தம் திருநெல்வேலியில் மட்டுமன்றி இந்தப் பாரெங்கும் தெரியும். இவ் விதமான சிறு தொழில்கள் நெல்லையில் பெயர் பெற்றது. டில்லி யிலிருந்து உத்தராவும் பத்தமடைப் பாய்களைப் பார்த்து மறக்காமல் வாங்கிச் செல்வார்கள். அதே போல பித்தளைப் பாத்திரங்கள், சிறு சிறு பொம்மை கள் இப்படி முன்னேற்றகரமான பல சிறு தொழில்கள் தென்னாட்டில் அதிகமாக இருப்பதால் கதரோடு சேர்த்து இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள் விஷயத்திலும் இந்த போர்டார் கவனம் செலுத்துவது பாராட்டத்தக்கது. இந்த முறையில் உதர் விருத்தி அடைந்து வருகிறது.

அம்பர் ராட்டையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல்லையில் அம்பர் ராட்டை வேகத்தோடு முன்னேற்றுகிறது. நான் என்னுடைய அனுபவ ரீதியாக சொல்லுகிறேன், ஒவ்வொரு பெண்ணும் அம்பர் ராட்டை மூலமாக வாரத்திற்கு ரூபாய் ஐந்து பெறக்கூடிய முறையில் லேலைவாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது இது. ஆரம்பத்தில் ஒரு சில குறைகள் இருந்திருக்க லாம். இந்த அம்பர் ராட்டையில் கோளாறு ஏதாவது வந்துவிட்டால் அதை எப்படி பழுது பார்ப்பது என்று சொல்லிக் கொடுக்கப் படாது இருந்தது. ராட்டைகளை பழுதுபார்த்துக் கொடுக்க அப்போதைக் கப்போது ராட்டைகளில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு இதிலே என் னென்ன குறைபாடுகள் வரும், எப்படி பழுது பார்ப்பது என்று சொல்லி கொடுக்க அதிகாரிகளை போட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது இந்த அம்பர் ராட்டை ஆலைத் தொழில்தான் வேண்டும், சிறு தொழில்கள் முன்னேற்ற மையை முடியாது என்ற மனப்பாங்கு நமக்கு இருக்கக்கூடாது; நம் நாட்டு விவசாயிகள் 3 அல்லது 4 மாதங்கள்தான் விவ சாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். மற்ற நாட்களில் இது போன்ற வேலை களில் ஈடுபட்டு சாலத்தைச் சுழித்திருக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஓய்ந்த நேரத்தில் ஆலைக்குச் செல்லவேண்டுமென்றில்லாமல்—வெளியே செல்லவேண்டு மென்றில்லாமல்—அவர்கள் வீட்டிலேயே குழந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டு குழந்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் வருவாய் வரக்கூடிய நிலையில், இரு நல்ல அம்சத்தைக் கொண்ட ஒரு திட்டம் இது. பெண்கள் மிக முக்கியமாக பங்கு கொள்கிறார்கள்—பலன் அடைகிறார்கள்—என்பதை பார்க்கிறோம்.

இதே போன்றது அச்சத் தொழில்கள். இதிலே சாயம் முக்குவது போன்று இந்தத் தொழிலில் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் எங்கள் ஜில்லாவிலும் நடக்கிறது. இந்த மாதிரி முன்னேற்றகரமான திட்டங்கள் இந்த கதரில் வருமானால், இது முக்கிய மாக பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும். அவர்களுக்கு வருமானம் வரத்

[Srimathi Rajathi Kunchithapathan] [2nd September 1959]

கூடியதாக இருக்கும். இந்த திட்டங்களைக் கொடுக்கும்போது கைராட்டை சிட்டமாக இருந்தால் சிட்டம் ஒன்றுக்கு 4 அணு கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அம்பர்ராட்டை சிட்டத்திற்கு 3½ அணுதான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு அணு பஞ்சிற்குப் போகிறது என்று நூற்பவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நூற்பதில், அம்பர் ராட்டையில் நூற்பதாவது மிகவும் கஷ்டமானது. அதிலே ஈடுபடக் கூடியவர்களுக்கு கைகளைத் தூக்க முடியாத வண்ணம் வலி வருகிறது. அது நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவுடன்தான் நூற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது இதிலே இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும்போது, சலபமாக கைராட்டையில் நூற்கக்கூடிய நூலுக்கு அணு கொடுக்கும்போது, இதற்கு குறைவாக கொடுப்பதால், இதிலே அதிக ஆர்வம் கொண்டுள்ள பெண்களுக்கு அலுப்புத் தட்டி விடுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்பர் ராட்டைத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், உற்பத்தி செய்வது ஒரு இலாகாவாகவும், விநியோகிப்பது இன்னொரு இலாகாவாகவும் இருக்கிறது. அம்பர் ராட்டையை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு கதர் இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அதிலே பயிற்சி அளிப்பதும் அந்த இலாகாதான். அம்பர் ராட்டையை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இலாகா இண்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா. இப்படி இரண்டு இலாகாவிடம் இந்தப் பொறுப்பு ஒல்லாமல் ஒரே இலாகாவிடம் இருந்தால், தேவை எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், இதிலுள்ள குறைகள் என்ன, எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதைப்பற்றி நன்கு பார்த்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து நல்ல முறையில் இந்த அம்பர் ராட்டையானது முன்னேற்றமடைய சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செண்ட்ரல் போர்டிலிருந்து அவ்வப்போது டைரக்டரோ, டெப்டி டைரக்டரோ வருவார்கள். அவர்கள் எப்போது வருவார்கள், எப்போது போவார்கள் என்றுகூட எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும். இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க நமது மாநிலத்திற்கே ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி, எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி நிபுணர்களையும், அக்கரையுள்ளவர்களையும், ஆர்வமுள்ளவர்களையும் மெம்பர்களாகப் போட்டு, மந்திரியைத் தலைவராகப் போட்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். கதர் மட்டுமல்ல—

“ஆயிரமாயிரம் வித்தைகளடி பார்ப்பா—இவைகள் ஆதரிப்பார் அற்று செத்ததடி பாப்பா”

என்று பாரதியார் பாடியபடி இவைகளைச் செத்துவிட விடமாட்டோம், இவைகளை ஆதரிப்போம்—ஊக்குவிப்போம்—என்று போர்டை அமைத்து ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய மந்திரியையும், மசோதாவையும் ஆதரித்து—பாராட்டி—வரவேற்று முடித்து துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இந்த கதர், கிராமகைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த அளவில் முன்னால் கதர் தேசாபிமானத்தின் சின்னமாக இருந்தது மாறி, சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் பொருளாதார நிலையில் பின் அடைந்து இருக்கக்கூடிய தேசத்தில், கதரும், கிராம கைத் தொழில்களும் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆகவே சுதந்திர நாடாக இருக்கும்போது, தேச நிர்வாகஸ்தர்கள் வேறு கணரகத் தொழில்களில் முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய போதிலும், கிராம கைத்தொழில்களில் முன்னேற்றம் இல்லையானால் பொருளாதார துறையில் முன்னேற முடியாது, கிராமக் கைத்தொழில்களில் விவசாயிகள் எவ்வளவு முன்னேறுகிறார்களோ அப்போதுதான்

2nd September 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

வறுமை நீங்க முடியும்—ஏழ்மை நீங்க முடியும்—என்று செயல்படுவது எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியது என்பது கண்கூடான ஒரு விஷயம் இத்தகைய கிராம கைத்தொழில்கள் விஷயத்திலும், கடர் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தி இப்படி பல்லாண்டுகளாக அரசாங்கம் சேவை செய்து வருவதைப் பற்றி நிச்சயமாகப் பாராட்ட வேண்டும். இது வரையில் மத்திய போர்டார் உதவி செய்து வந்தார்கள் நம் ராஜ்யத்திலே கூட. இத்தகைய உதவியை ஒன்றுபடுத்தி சட்ட பூர்வமாக கொண்டுவருவது இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இந்த மாதிரி சட்ட திட்டம் மூலமாக அமைப்பதால் இது அரசாங்க கணக்குகளில் ஒன்றாக இருக்கும், நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதும் நமல்ல, இதிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருப்பார்கள், இதிலே அக்கரை கொண்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதால், இவைகளினாலெல்லாம் இது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

இந்த மசோதாவைப்பற்றி இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் எனக்கு முன்பு பேசிய போது குறிப்பிட்டார்கள் இதைப்பற்றி. ஒன்று இதிலே—லட்சியத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்கள்—குடிசைக் கைத்தொழிலிலோ அல்லது கடரிலோ என்று கூட இப்போது செலெக்ட் கமிட்டியில் திருத்தியிருக்கிறார்கள்—கடரில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் இருப்பார்கள். கடர் இந்தியப் பொருளாதாரத்திலே நடுநாயகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இதிலே அரசாங்கம் நிச்சயமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி எனக்கு முன்பு பேசிய சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கடர் இலாகா வேறாகவும், குடிசைத் தொழில் இலாகா வேறாகவும் இருக்கிறது என்று. குடிசைத் தொழில்கள் என்பது காந்திஜி தலைமையில் இருந்தபோது கொண்டுவரப்பட்ட எத்தனையோ திட்டங்களில் நடுநாயகமாக உள்ள ஒரு திட்டம். சர்க்கா சுற்றும் போது ஏற்படக்கூடிய சப்தத்தை இந்தியாவின் சுதந்திரத்தின் ரீங்காரத்தைக் கேட்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அதே போல் மற்ற குடிசைத் தொழில்கள் பல இலாகாக்களில் பிரிந்து இருந்தால் நிர்வாகம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திறமையாக நடைபெறப் பல தடைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை ஒன்று சேர்த்து இத்தகைய போர்டு மூலமாக வருங்காலத்தில் புனரமைப்பு செய்ய வேண்டும்—செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ஸார், இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதா கடர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு அமைப்பதற்கு என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் காதி கிராம தொழில் கமிஷன், இவைகள் எல்லாம் இந்தக் கிராமத் தொழில்களுக்கும் கதருக்கும் செலவு செய்து வந்த பணங்களை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி ஒரு இயந்திரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக செலவு செய்வது என்ற முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று உணருகிறேன். இந்த மசோதாவின் பெயர் “கடர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு” என்றிருக்கிறது. சாதாரணமாக நான் “கதரானது கிராமக் கைத்தொழிலில் ஒன்று” என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கதரையும் உள்ளடக்கிய கிராமக் கைத்தொழில் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கதரைப் பற்றிச் சிறப்பாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அது எந்த அளவுக்கு இடம் பெறவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிற நிலையைக்குறிப்பிடுகிறது என்று எண்ணுகிறேன். கடர் சாதாரணமாக எழைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடியது, வருவாய் இல்லாதவர்களுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய தொழிலாகக் கருதப்படவேண்டுமே தவிர, தேச பக்தியின் சின்னமாகவோ, காந்திஜியை இணைத்தோ, கட்சியை இணைத்தே பேசுமற்ற பல தொழில்களுடன் பாரபட்சம் காண்பிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை

[Sri M. P. Subramaniam] [2nd September 1959]

யை உண்டாக்கிவிடுவது அவ்வளவு சிறந்ததல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமத் தொழில் என்று பல தொழில்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். பாய் முடைவது பாளை செய்வது முதலியவைகளும் அதில் அடங்கியவை தான். அதைப் போலவே கதர் நெய்வது ஒரு தொழில். இப்பொழுது கதர் கட்டாத ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்தால் ஏதோ தேசத்துக்குத் துரோகம் செய்தவனைப் பார்ப்பது போல் பார்ப்பது சிறந்த நிலையல்ல. அப்படி இருந்தால் அதற்கு எதிர்ப்பு நிச்சயமாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் கதர் கட்ட வேண்டுமென்ற சட்டம் எங்கும் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு பயிற்சி பள்ளிக்கு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் தேர்வுக்காக வந்துள்ள 4 மாணவர்கதர் கட்டிக்கொண்டு வரவில்லை என்றால் அந்த மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப் படக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று இல்லை. அவளை அந்த அதிகாரிகள் பார்க்கும் மனோபாவம் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. அந்தக் கண்ணோட்டம் நிச்சயமாகத் தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்ற பல தொழில்களோடு அதையும் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு புனிதத்தன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டாம்.

பொதுவாக கதர் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் இடம் பெறவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர் பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். வேறு வருவாய் இல்லாதவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் இது வருவாய்க்கு வழி செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, ஒன்றுமே இல்லாதவர்கள், வாழ்க்கையில் எந்த வசதியும் இல்லாதவர்கள் கதரினால் கிடைக்கும் இந்த வருவாயாவது கிடைக்கட்டும் என்ற கருத்தில் கதரை நெய்து அணிகிறார்களே தவிர, உண்மையில் கதர் அணிவதில் வரவேற்கத் தக்க நிலைமை இல்லை. இது கதர் நெய்வதுதான் அந்த ஏழைகளின் வருவாய்க்கு ஒரே பரிகாரம் என்று இந்த அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருக்குமானால் அந்த கொள்கை வரவேற்கத் தகுந்த சிறந்த கொள்கையல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்தில் ஒன்று சொல்லுகிறேன். வீட்டிலே ஒன்றுமே இல்லை. அப்படி ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதைவிட கஞ்சி மட்டும் இருப்பது மேல் தான். ஆனால் எப்பொழுதும் கஞ்சிதான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சிறந்த பரிகாரம் ஆகாது. அந்த ஏழைகளுக்கு வருவாயைத் தேடிக்கொடுக்க அரசாங்கத்திடம் ஒன்றுமே இல்லையென்றால் இடைக்காலத்திற்கு இந்தக் கதர் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கலாம். இதுதான் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கு. கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது தவறான பொருளாதாரவாதம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எந்த அடிப்படையில் இந்த போர்க்கான உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறபோது பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் “கதரிலும் கிராமத் தொழிலிலும் மிகவும் நம்பிக்கை உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் உள்நோக்கம் அடங்கியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்று புரியவில்லை. “கதர் மேல் நம்பிக்கை உள்ளவர்களைத்தான் இந்தத் தொழிலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்” என்று சொல்லும்போது பொதுமக்கள் எல்லோருடைய பணமும் அதில் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடமும், மாகாண அரசாங்கத்திடமும் கதருக்காகக் கொடுக்கும் பணம் எல்லாம் அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் மட்டும் கட்டும் பணம் இல்லை. நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தரப்பு மக்களும் கொடுக்கக்கூடிய பணம் என்பதை உணரவேண்டும். பொதுவாக அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது எல்லோரையும் நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர நம்பிக்கையில்லையென்று சொல்லி ஒரு சாராரை ஒதுக்கி வைப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதி இருப்பது கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 3,000 ரூபாய் வரை நஷ்டமானால் அதை “ரைட் ஆப்” பண்ண போர்க்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 5,000 ரூபாய் வரை என்று சிலர் குறைத்திருப்ப

2nd September 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

தாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்த 3,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதுபற்றி அரசாங்கத்துக்கு எழுதி அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் "ரைட் ஆப்" செய்யவேண்டும். மற்ற பல இலாகாவிலும் அவ்வாறு அரசாங்கத்துக்கு எழுதித்தான் "ரைட் ஆப்" செய்கிறார்கள். அதே முறைதான் இங்கும் இருந்தல் வேண்டும். அரசாங்கத்தான் இறுதிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே நஷ்டம் ஏற்பட்ட காலத்திலும் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் முறையில் அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் "ரைட் ஆப்" செய்யவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. R. MARIAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் "காதி வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் போர்டு" மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் "இந்த போர்டிலே நியமிக்கப்படக் கூடியவர்கள் கதரிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்" என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எல்லோரையும் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு போடுவது பல பெரிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இடையூறாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் அந்தக் காலத்திலும் காதி டெப்போக்களில் வேலை பார்த்து வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு உற்சாகத்தோடு நம்பிக்கையோடு வேலை செய்து வந்தார்களோ அந்த அளவுக்கு நம்பிக்கையோடு வேலை செய்பவர்கள் சர்க்கார் டெப்போக்களிலும் கிராம உத்யோகப்பவன் டெப்போக்களிலும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அந்த டெப்போக்களுக்குச் சென்று துணிகளைக் காண்பிக்கச் சொன்னால் அங்கு வேலை செய்கூடியவர்கள் ஒரு சிலர் அவைகளைக் காண்பிப்பதில் அக்கறை இல்லாதவர்தான். அதற்குக் காரணம் அந்தத் தொழிலில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் ஒரு சிலர் அங்கே பணியாற்றுவதுதான். எப்படியும் சர்க்காரோ, அல்லது சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தாபனமோ சம்பளம் கொடுத்து விடுகிறது என்று பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

நூல்கள் நூற்கப்பட்ட போதிலும் எங்கு இவைகளைப் பாவு செய்வது என்பது தெரிய முடியாது. நூல்களைப் பாவு செய்யக் கூடியவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்று புரியாமல் ஆங்காங்கு பல இடங்களில் சிட்டங்களை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் கைத்தறி நெசவு தெரிந்திருக்கும் லட்சக் கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். காதியில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை கைத்தறி நெசவாளருக்கு ஓரளவு எடுத்துக் காட்டி அதை நெய்ய வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி பஞ்சு சரியானபடி சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பஞ்சு எப்படி அடிப்பது என்பதை நூற்பவர்களுக்கு சொல்லித் தருவதில்லை. இம்மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. கதர்த் தொழிலில் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களை நியமித்தால்தான் இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெறமுடியும். ஆகவே, போர்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்யும்போதும் கதரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போடுவதினால், அவர்கள் இந்த இலாகாவிலே இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை நன்றாகத் தெரிந்து, 'சர்க்கார் பணம் தவறான முறையிலே செலவு செய்கிறார்கள்' என்று சர்க்காருடைய கொள்கைகளுக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்கிறார்கள். கதர்த் திட்டம், கிராம அபிவிருத்தித் திட்டம் இவைகளிலே நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களில் இருப்பார்களானால், சர்க்காருடைய பணத்தைக் கொண்டே சர்க்காருடைய இந்தத் திட்டங்களுக்கு விரோதமாகப் பிரசாரம் செய்வதாக ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காதியைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே நல்ல நம்பிக்கையும் அனுபவமும்

[Sri A. R. Mariappan] [2nd September 1959]

உள்ளவர்களாகத்தான் அதிகாரிகள் போடப்பட வேண்டும். எந்த எந்தத் தொழில் எங்கெங்கே வளர்ச்சியுறுமோ அங்கங்கே அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கிராம கம்பளித்தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால், சேலம் நகரத்திலும், அதையடுத்துள்ள இடத்திலும் அனேக தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தவை இன்று நசித்திருக்கின்றன. அவைகளை மீண்டும் புதுப்பிப்பதற்கு வேண்டிய வேறு வேறு இடங்களில் எல்லாம் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தும், அங்கும் அந்தத் தொழில்கள் வளர்ச்சியுறாமல், பணமும் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை இல்லாமல் கூடுமானவரை பணம் விரயமாகாமல் அனுபவபூர்வமாக எந்த எந்தத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அங்கேயிருக்கும் சாதாரண ஏழை மக்கள், கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமோ அம்மாதிரி இடங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்த அளவிலே சர்க்கார் இந்த போர்டு அமைக்கும் போது இதையும் கவனத்தில் வைத்துக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, மீண்டும் நான் வலியுறுத்துவது என்ன வென்றால் கொள்கையில் நம்பிக்கையிலலாதவர்களையும் அனுபவம் இல்லாதவர்களையும் அதிகாரிகளாகப் போடக்கூடாது, போர்டு அங்கத்தினர்களாகா போடக்கூடாது என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமக் கதர் அபிவிருத்தியைப்பற்றி பலர் பல அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லும் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய ஒரு சில அபிப்பிராயங்களையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கதர் எதற்காகவேண்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சற்று தெரிந்துகொண்டு, உண்மையிலேயே இப்பொழுது அது எப்படி உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டால்தான் சரியான முடிவுக்கு வரமுடியும். மகாத்மா காந்திஜி முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தக் கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். - எதற்காகவேண்டி ஆரம்பித்து வைத்தார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நமது நாட்டிலே துணி ஆலைகளோ நூல் ஆலைகளோ போதுமான அளவுக்கு இல்லாத ஒரு நேரத்திலே அன்றைய தேசங்களிலேயிருந்து சரக்குகளை இங்கே கொண்டு வந்து விற்பனை செய்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொள்வையடித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், இந்த நாடு சுதந்திரம் அடையவேண்டும், விடுதலை பெற வேண்டும் என்பதற்காகவேண்டித்தான் அன்னிய ஜவுளிக் கடைகளுக்கு எதிரே மறியல் செய்தோம். அன்றைக்கு மறியல் செய்தது மட்டுமல்லாமல் உடுத்திக்கொண்டிருந்த உடைகளையெல்லாம் போட்டுக் கொளுத்தினோம். அன்றையதினம் அதற்காகப் பாட்டுக்கள் ஒன்றல்ல; பல பாட்டுக்கள் பாடினோம். போதுமான அளவு துணி நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அப்படியெல்லாம் செய்தோம். இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? போதுமான துணி இருக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைவிட அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது. அப்படியிருந்த போதிலும் கூட, ஆலைகளிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணி கதர்த் துணியின் விலையைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவான விலையில் ஆலைத் துணியை வாங்கித் உடுத்தக் கூட முடியாத நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கும் மக்கள் மட்டுமல்ல; நகரத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்களும் இன்றைக்குக் கஷ்டப்படக்கூடிய நேரத்தில், ஏதோ அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறோம், கிராமத்தில் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போகிறோம் என்கிற பெயராலே இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் காதி அபிவிருத்தித் திட்டம் உண்மையிலேயே வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். பின், எதற்காக வேண்டி உபயோகப்படுத்துகிற தென்றால்,

2nd September 1959]

[Sri V. K. Kothandaraman]

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக வேண்டியும், சரூக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடர் உடுத்திக் கொண்டு மந்திரிகளைக் காக்கா பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கும் இந்தக் கதர்த் திட்டம் இருக்கிறது என்பது நமக்கு எல்லோருக்குமே தெரிந்த விஷயம். மந்திரிகளைப் பேட்டி காண்பதற்காக கடர் உடையும், வீட்டிலே வேறு உடையும் அணியக்கூடிய அளவுக்கு வியாபாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? காங்கிரஸ்காரர் மாதிரி உடை போட்டுக்கொண்டால்தான் லைசன்சு கிடைக்கும், பேட்டி கிடைக்கும், அது கிடைக்கும், இது கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது மட்டுமல்ல; உத்தியோகத்திலுங்கூட கடர் உடையை அப்படியே போட்டுக்கொண்டு, மந்திரிக்கு முன்னால் நடந்தால்தான் வேலை உயர்வு கிடைக்கும் என்று அந்த அளவு நிலைமை இருக்கிறது. கடர்த் திட்டத்தின் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க முடியும் என்று நினைப்பதாக இருந்தால், உண்மையிலேயே அது எந்த அளவு இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வருமானத்தைக் கொடுக்கிறது, எந்த அளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கக்கூடிய நிலைமை கிடைக்காது. நானும் 1919-ம் ஆண்டு முதல் 1946 ம் ஆண்டு வரையில், கடர் உடை உடுத்திக்கொண்டிருந்தவன் தான். அதற்குப் பிறகுதான் உண்மையிலேயே ஏழை மக்கள் அதை அளவு முடியாத அளவுக்கு இருப்பதை உணர்ந்தேன். தப்பித் தவறி அதிக விலை கொடுத்த வாங்கி உடுத்திக் கிழிந்தால் தைக்க முடியாது; நீண்ட நாளும் வரமுடியாது. வசதிப் படைத்தவர்கள் வேண்டுமானால் வாங்கி உடுத்திக் கொண்டே இருக்கலாம். காங்கிரஸ்காரர்களும் இந்த உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குப் பல பேர் இருந்தாலும், முன்வைத்த திறந்து பேசக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை இருப்பதில்லை. ஆகவே தான் இதற்குச் செலவழிக்கும் பணத்தை, கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு மேலும் பெரிய அளவுக்கு விவசாயத்திற்கு என்ன என்ன அத்தியாவசியமான கருவிகள், உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழில்கள் ஆரம்பித்து கருவிகளைக் குறைந்த விலையிலே கொடுத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக ஒரு சேர் அரிசி இத்தனை ரூபாய் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை மாறி, ஒரு ரூபாய்க்கு இத்தனை சேர் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி, வாங்கிக் கதர்த்தை உயர்த்துகிற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட முடியும் என்பதுதான் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டும். ஏதோ அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரை கடர்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டோம், அதை விட்டுவிட்டால் எப்படி? என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு தகவியைக் கொண்டு, இராட்டையைக் கொண்டு நூலை நூற்றுக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் முன்னுக்கு வராத நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

ஆகவேதான், இதற்குச் செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தை உண்மையிலேயே விவசாயத்திற்கும், இன்னும் விவசாயிகளுக்கு அத்தியாவசியமாக தேவைப்படக்கூடிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சிறு தொழில்களுக்கும் உபயோகப்படுத்துவதுதான் மிக மிக நலமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆணைப்படுகிறேன். இது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டமாதலால் அதைப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதினால், இதில் எந்த அளவு அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வருவதுதான் நலம் என்று தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறவேண்டுமென்று

[Srimathi A. S. Ponnammal] [2nd September 1959]

நினைக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள், இந்தக் கதர்த் திட்டமே பயனில்லாத திட்டம், இதற்குச் செலவழிக்கும் பணத்தை நாம் விவசாயத்திற்குச் செலவு செய்யலாமே என்று. ஒருவேளை அவருடைய தொகுதி வேண்டுமானால் நல்ல முறையில் செந்நெல்லும் செங்கரும்பும் விளையக்கூடிய செழிப்பான இடமாக இருக்கலாம். ஆனால், எங்களைப் போன்றவர்கள் வசிக்கக்கூடிய வரண்ட பகுதியிலே, ஏழை எளிய பெண்களுக்கு இந்தக் கதர்த் திட்டம் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. “ஆறு மாதம் விவசாய வேலை செய்துவிட்டு பாக்கி ஆறு மாதங்களில் இந்த இராட்டையையாவது வைத்து நாங்கள் வீட்டிலே நூல் நூற்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் கிடைக்கிறது” என்று கதர்த் திட்டத்தைப் பெண்கள் வாயார வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மத்திரம் அல்ல. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது எப்படி யிருக்கிறதென்றால், “அப்பா, நீ ஏன் கஞ்சி குடிக்கிறாய்; அந்தக் கஞ்சியைக் கொட்டிவிடு; நான் பாலும் பழமும் தருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு, கஞ்சியைக்கூட தரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறதென்றால், அதைக்கண்டு நாம் மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் திட்டத்தைப்பற்றி எத்தனையோ கேள்விகள் இந்த மன்றத்தில் போட்டாலும், அவைகளுக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், “ரா மெட்டிரியல்ஸ்” இல்லை என்றே சொல்கிறார்கள். மூலப் பொருள்கள் இல்லாத காரணத்தால் எந்தவிதமான தொழிலையும் எங்கள் தொகுதியில் ஆரம்பிக்க முடியாத நிலைமையில் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருந்தனாண்டிருக்கிறோம். வீடுகளிலே சென்றால் சட்டப் பாணியில் கஞ்சி இல்லாமல், தண்ணீர் கூட இல்லாத நிலைமையைக் கண்கூடாகப் பார்த்து வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. நிலக்கோட்டையில் அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையம் வைத்து, அதிலே 300 பேர்களுக்குமேல் பயிற்சி அடைந்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையிலே அம்பர் சர்க்கா வேண்டாம் என்றும், கதர்த் திட்டமே வேண்டாம் என்றும் ஒரு சிலர் கூறக்கூடியதைக் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் விட்டுவிடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறோம். ஏதோ நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாமல், கதரை அணியக் கூடியவராகவும் இருக்கக்கூடியவர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால்தான் இந்தக் கதர்த் திட்டம் நல்லபடியாக முன்னேறும், தொழில் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற மக்களைப் பார்த்து நாங்கள் சொல்கிறோம் “நீங்கள் சும்மா இருக்கும் சமயத்திலேயும், உலையிலே அரிசியைப் போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் சமயத்திலேகூட ஒரு சிட்டம் போட முடியும், இரவு நேரங்களில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதுகூட ஒரு சிட்டம் போட்டுவிடலாம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் செய்கிறார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு உப தொழில் அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் ஆசிரியர்களுக்கு உப தொழில் வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அதற்கு இந்த திட்டம் உதவி அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தில் அங்கத்தினர்களாக வரக்கூடியவர்கள் கதர்த் அணியக்கூடியவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும், இந்த திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அம்பர் சர்க்கா. இது இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப் பட்டு வருகிறது. என்றாலும் அதைக் கையாளுவதில் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு நாளில் அதன் மூலம் நாற்பது சிட்டங்களை தயாரிக்க முடியும் என்றாலும் பட்டை போடுவதற்கு மிக மிக கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. பட்டை போடுவதற்கு என்று வேறு ஏதாவது வரு வழி இருந்தால் அம்பர் சர்க்கா மூலமாக அதிகப்படியான நூல் நூறக் முடியும். அது வெற்றிகரமாக இருக்க முடியும். பட்டை போடுவதற்கு ஏதாவது நல்ல வழியைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் தாய்மார்கள் வெகு நன்றாக அதில் வேலை செய்யமுற்படுவார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேரில் குறை கூற முடியாது. பட்டை போடுவதற்கு வழி கண்டு பிடித்துவிட்டால் அதன் மூலம் நல்ல பயன் அடையலாம். பட்டை போடுவதற்கு வழி

2nd September 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

கற்றுக்கொடுத்து விட்டால் பிற்பட்டு அவர்களே பட்டை போட்டு நூற்க முற்பட்டு விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்களுக்கு அனுபவம் வந்து அவர்களே பட்டை போடுவதற்கு முன் வந்து விடுவார்கள் என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு வருவாய் மூன்று ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும் என்றும் தாய்மார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பட்டை போடுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் பிறகு அவர்கள் வேண்டிய சிட்டங்களை தயாரிக்க முன் வருவார்கள்.

மற்றும் அவர்கள் நூற்கக் கூடிய நூலைக் கொண்டு அங்கேயே அவர்கள் நெய்துகொள்ளக் கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நூற்கக் கூடிய நூல்களை அங்குள்ள நெசவாளிகளிடத்தில் கொண்டு போய் கொடுக்கலாம் என்றால் இருக்கிறது. எனென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சின்னாஸ்பட்டியில் இருக்கக் கூடிய மாஸ்டர் வீவர்களிடம் அவர்கள் கடன் பட்டிருப்பதால் அவர்களிடம் கொடுத்து அப்பகுதியிலேயே நெசவத் தொழிலை விருத்தி செய்வதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கின்றது. எனவே மாஸ்டர் வீவர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஏழை நெசவாளிகளை விடுவித்து கதர் நெசவில் வெற்றியடையக் கூடிய தன்மையை ஏற்படுத்தினால் நல்லாக இருக்கும். வாங்கியக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வழியில்லாத நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். அதை மாற்றி வாங்கிய கடனைக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது வழி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் தாங்கள் நூற்கும் நூலை உண்ணர் நெசவாளிகளிடம் கொடுப்பதோடு நூற்கக் கூடியவர்களுக்கும் நெசவில் அனுபவம் ஏற்படும். அதன் பிறகு அவர்களுடைய நிலை கொஞ்சம் உயருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது ஐந்தாம் தேதி இங்கே ஒரு கூட்டம் நடக்கப்போகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றி அங்கே ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு முடிவு செய்து மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் வாங்கிய கடனுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதி ஒரு வரண்ட பகுதி. இப்படி அவர்களுக்கு நெசவு செய்வதற்கு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ளவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக தொழில்; எங்கு பார்த்தாலும் அங்கேயெல்லாம் பெரிய பெரிய தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பேர் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு மூங்கில் வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் விவசாயக் கருவிகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு இரும்பு வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இரும்பு கிடைக்காமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமானால் அதற்குத் தக்கபடி கதர் போர்டும் சிறிய குடிசைத் தொழில் இலாகாவும் தனியாக இல்லாமல் ஒன்றாக இரண்டும் இருக்க வேண்டும். சிறு தொழில்களுக்கு எல்லாம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகத் சேர்த்தால் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இது நல்ல முறையில் மக்களால் வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கும். விவசாய காலம் போக பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். விவசாய மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் இதன் மூலம் நல்ல முறையில் பலனடைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் வேலை இல்லாத தின டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு கதர் திட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு காங்கிரஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னதைக் கேட்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு ஏழை மக்களிடத்தில் அன்பு இருந்தால் இப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். உழைப்புக்குத்

[Srimathi A. S. Ponnammal]

[2nd September 1959]

தகுந்த ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற ஏழை மக்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் எல்லோரும் இந்த கதர் திட்டத்தை ரொம்பவும் பாராட்டுகிறார்கள். கதர் திட்டத்தை நாம் பரப்ப வேண்டுமானால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ராட்டை வாங்கிக் கொடுத்து நூற்கச் செய்வதே வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ராட்டைகளை வாங்கிக்கொடுத்து ஓரளவு அவர்களுடைய வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கி அவர்களுடைய உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக சிறிய கைத்தொழில்களையும் இத்துடன் சேர்த்தால் அதற்கு வேண்டிய வழி ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டாகும். ஆகவே கைத்தொழிலையும் இந்த போர்டுடன் சேர்க்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் குரூப மூட்ட விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், கைத்தொழில் சம்பந்தமாக நான் பல கேள்விகள் கேட்டேன். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும்போது “ஆன்சர் இஸ் நோ” என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து எல்லா இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறார். சில பகுதிகள் செழிப்பாக இருக்கும், பல பகுதிகள் வரண்டு போய் இருக்கும். வரண்ட பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய கிராம சேவகர்களில் ஒரு சிலர் கதர் அணிவதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதே இல்லை. கதர் துணியை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியவர்களே கதர் அணிவது இல்லையென்றால் கதர் அபிவிருத்தி எப்படி ஏற்படும் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே கதரில் அக்கரையும் நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களை அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கதரில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைக்கொண்டு கிராமங்களில் கதர் திட்டத்தை பரப்பினால் கிராம மக்களுக்கு அதில் எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆகவே அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய எல்லோரும் தரை அணிந்துகொண்டு கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த திட்டத்தில் வெற்றி கானலாம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் இதற்கு சாதகமாகவும் ஒரு சில நண்பர்கள் பாதகமாகவும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசினார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசும்போது கார்த்தியடிகள் எதற்காக கதர் கட்ட வேண்டும், என் கதர் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்பதைப் பற்றி ஒரு முறையில் சொல்லிவிட்டார். வெளி நாட்டிலிருந்து துணி இறக்குமதி ஆகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு கதர் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். ஆனால் இந்நாட்டில் கார்த்தியடிகள் சொன்னதன் முறையைச் சொல்ல மறந்துவிட்டார் அவர். அதை நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கதர் நூல் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் ஏன் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார் என்றால் அவர் சரித்திரத்தை படித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரிய வரும். நூல் நூற்றால் கோபம் வராது. அதை அவர் படிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. நூல் நூற்றால் மனிதனுக்கு கோபமே வராது. கோபம் வருகிற ஆளுக்கு நூற்க வராமல் நூல் அறுந்து போய்விடும். அதனால் அவர்கள் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சுதந்திர இயக்கத்திற்கு படை திரட்டி மக்கள் நூற்பதன் மூலம் அமைதியைப் பெற்று விடுதலை பெற முயற்சித்தார்கள். அப்

2nd September 1959] [Sri T. Karia Gounder]

பொழுது நூல் நூற்பதைக் கண்டு கேலி பண்ணினார்கள். நூல் நூற்றால் வெள்ளைக்காரனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அன்றைக்கு அப்படிச் சொன்னவர்களும் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்கூட இப்பொழுது கதர் கட்டுகிறார்கள். கதர் கட்டினால் உத்தியோகஸ்தர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கதர் கட்டியவரின் மகன் நல்ல டிஸ்டிக்ஷன் ஏ அல்லது பி க்ளாஸ் கிடைத்த பிள்ளைக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. அங்கே போய் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியவரும். அட்மிஷன் கிடைக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். லிஸ்டைப் பார்த்தால் அது தெரியவரும். அவர் விட்டுப் போனதை இப்பொழுது செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் சொன்ன மாதிரி கணம் கோதண்டராமன் இருக்கும் பகுதியெல்லாம் செழிப்பாக கரும்பு போட்டு இருக்கும் பகுதியாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களைப் பார்க்க முடியாது. அவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ரலிக்கை போட்டுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய பெண்களையும் பார்க்க முடியாது. அவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி அவ்வளவு பஞ்சப்பகுதியாக இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதிக்கு இந்த வருஷம் தான் தேசிய விலத்தரிப்புத் திட்டத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி ஏழ்மையான மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி. அந்த திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்றினால் மக்களுடைய வாழ்க்கை உயருவதற்கு வழி ஏற்படும். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒன்று நல்லது செய்து அவர்களுடைய வேலை இல்லா திட்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும். அதற்கு இது நல்ல கருத்தாக இருக்கிறது. இதைவிட வேறு ஏதாவது இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படிப் பேசிய மெம்பர்கள் கனரகத் தொழில்களில் நம் பிக்கை உள்ளவர்கள். பெரிய பெரிய திட்டங்கள்தான் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யும் என்கிற நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இதை எதிர்த்துப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் இந்தச் சிறு தொழில்தான் பரவலான முறையில் அதிகமான பேர்களுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அம்பர் சர்க்கார் நகரத்தில் கூட ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் பண்ணிண்டினை முதல் ஒரு ரூபாய் வரையில் இதனால் இன்றைக்கு சம்பாதிப்பதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்னொன்று, எங்கள் பகுதியில் இப்படி ஏராளமாக நூற்கப்படுகிற நூலை எல்லாம் வாங்கி திரும்புருக்கும், கோயமுத்தூருக்கும் நெய்வதற்காக அனுப்புகிறார்கள். இது இல்லாமல் சர்க்கார் எல்லா இடங்களிலும் அங்கங்கேயே அந்த நூல்களை ஆடையாக நெய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு வரி கட்டுகிறோம், இதற்கு வரி கட்டுகிறோம் என்று எல்லோரும் சொல்லலாமே தவிர கதர் அடைகளை அணிபவர்களு்தான் அது என்ன விலையாக இருந்தாலும் கொடுக்கிறார்கள். மில் ஆடைகளைக் கட்டுகிற பழக்கம் கொஞ்சம் குறைந்தால் நல்லது என்கிற எண்ணத்தில் பின்னே வேஷ்டி போன்றவைகளுக்கு என்ன வரி போட்டாலும் பத்தொன்பது இருபது ரூபாய் கொடுத்துக்கூட அதைத்தான் வாங்கவேண்டும் என்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அதை நாம் பார்க்கிறோம். கதர் கட்டிப் பழகிவிட்டால் அப்பறம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வேறு எந்தத் துணியைக் கட்டினாலும் திருப்தி ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டுத் துணிகளுக்கு வெளிநாட்டில் எவ்வளவு கிராக்கி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால் நம் நாட்டுத் துணியை நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தயங்கமாட்டோம். ஒன்றும் இல்லை, எங்கள் பகுதியில் பனை ஓலையினால் ஹாட் பண்ணுகிறார்கள். ஒன்று புதினைந்தை விலை. இந்த ஹாட் பல லட்சக்கணக்கானவற்றுக்கு ஆர்டர் அமெரிக்காவில் இருந்து வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது கனரகத் தொழில்களோடுகூட நம் நாட்டுச் சிறு தொழில்களையும் வளர்ப்பதற்கு எத்தனை வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும் என்பதாகப் பணிவோடு அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயம் என்பதைப் பற்றி அறியாதவர்கள் இன்று விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். திலமில்லாதவர், விவசாயமே தெரியாதவர், ஆப்சென்டி லான்ட் லார்டு

[Sri T. Karia Gounder]

[2nd September 1959]

விவசாயத்தைப் பற்றியே ஒரு சரித்திரம் எழுதிவிடுகிறேன் என்கிறான். உண்மையான விவசாயிகளாகிய நாங்கள் மழை இல்லாமல் தவிக்கிறோம். பூச்சியினால் பயிர்கள் அழிந்துபோவதைப் பார்த்து அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி உண்மையிலேயே சிறு தொழில்கள் நிதித்துப்போவதைப் பார்த்து, அதற்கு இன்ன இன்ன உதவிகளை எல்லாம் சர்க்கார் தகுந்த ஸ்தாபனத்தை வைத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது சிறு தொழில்களைப் பற்றியே தெரியாதவர்கள் அது அவசியம் இல்லை, இது அவசியம் இல்லை யென்று பேசுவது சரியானதாக இல்லை. மத்திய சர்க்கார் எங்கள் ஜில்லாவில் அரக்கோணத்தில் இருந்து திருப்பத்தூர்வரை ரயில் ரோடு போடுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒரு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் பலர் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் வெளியேறியிருக்கவேண்டிய நிலைமை எங்கள் பகுதியில் உண்டாகியிருக்கும். காரணம், மழை யில்லாது விவசாயம் அடியோடு போய் விட்டது. அதேமாதிரியே இப்போது சிறு தொழில்கள், கதர் என்று சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துக்கொண்டா விட்டாலும் அதிகமாகக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கட்டின வீட்டுக்குக் குற்றம் சொல்வது வழக்கம். அந்தமாதிரி சர்க்கார் ஏந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் குற்றம் காண்கிறவர்கள் இருக்கலாம். அதற்காக மக்களுடைய நன்மைக்காகச் செய்து கொண்டிருக்கிற காரியங்களை சர்க்கார் விட்டுவிடக் கூடாது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி, கதர், சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் நல்ல தொரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கதர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு என்று அமைப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின் சில அம்சங்களை எடுத்து நான் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் மகாத்மா காந்தியினுடைய உண்டாக்கப்பட்ட இயக்கம், அகிம்சையின் சின்னம் என்று சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் மகாத்மா காந்தியின் நோக்கம் இதுதான் என்றாலும் இப்போது கதர் போர்டுக் கொண்டிருக்கிற அத்தனை பேரும் அவரது கொள்கை முழுக்கவும் ஏற்றுக்கொண்டு போர்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை என்னால் நம்ப முடியாது. கதர் சட்டைக்குள்ளும் கருப்பு இருக்கிற நிலைமையை இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

SRI S. LAZAR : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இப்போது கதர் போர்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு போர்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது என்பதாக கனம் அங்கத்தினர் தெரிவிப்பதானது இங்குள்ள அங்கத்தினர்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய முறையில் அமைகிறது என்கிற காரணத்தினால் அங்கத்தினர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முறையில் தாங்கள் ரூலிங் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has not mentioned anything about the Members. It is only a general opinion. He need not mention anything about the members of the House.

SRI A. GOVINDASAMY : எனக்கு கதர் போட்டவர்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை என்னைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் உணர முடியும். கதர் போட்டவர்களைப் பற்றிக் கற்பனை பண்ணி பேசக் கூடிய உரிமை இருக்கும்போது எனக்கும் இவ்வாறு பேச உரிமை உண்டு. 1937-ல் இருந்து 1947 வரையிலும் கதர் அணிந்த வன் நான். ஜவுளிக் கடை மறியலில் ஈடுபட்டு மண்டையில் அடிவாங்கின வன்தான் நான் என்பதை உணர்வார்களேயானால் நான் சொல்வதன்

2nd September 1959]

[Sri A. Govindasamy]

உண்மை தெரியும். எங்களுக்கு உபதேசம் பண்ண வந்தவர்களுக்கு நாங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் இருந்து பார்த்தால் நம் மக்களுக்கு இந்தக் கதர் நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இல்லையென்பதைத்தான் சொல்கிறோம். கதர் கட்ட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளவர்களைத் தான் இந்த இலாகாவில் அதிகாரிகளாகப் போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியவர்களுக்கு அது சரியல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சிக்கு தகுந்தாற்போல் அதிகாரிகளை ஆடையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது சரியாக இருக்காது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கால் நிஜார், சட்டை போட்டுக்கொண்டு கழுத்தில் பட்டை கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் இப்போது கதர் ஜிப்பா போட்டுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட எந்த நிர்பந்தத்தையும் அதிகாரிகளிடத்தில் இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்தக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கதரை விரும்பிக் கட்டிக்கொள்கிறவர்கள் கட்டிக் கொள்ளட்டும். உண்மையில் கதரிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ள அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் போன்றவர்களும் கதர் உடுத்திக் கொள்வதை நான் குறை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது.

(Some hon. Members rose.)

DEPUTY SPEAKER : The hon. Members may speak one by one.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் போன்றவர்களும் கதர் கட்டிக் கொள்வதை குறை சொல்லவில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சபையில் உள்ள மற்ற அங்கத்தினர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதில் குறை கற்பிப்பதாகப் பேசுவது அங்கத்தினர்களை அவமரியாதை செய்வது போல் இருப்பதனால் தாங்கள் அவ்வாறு அவர் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கும்படியாக ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : He did not mean like this.

SRI A. GOVINDASAMY : கதர் கட்டிக்கொள்கிறவர்கள் கூட அதில் மிக உயர்ந்த ரக சில்க் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கக் கூடிய நிலைமையில்தான் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் . . .

SRI T. KARIA GOUNDER : On a point of order கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “ அங்கத்தினர் பேசும்போது ” அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்களும் கதர் கட்டிக்கொள்வதைப்பற்றி நான் குற்றம் சொல்லவில்லை ” என்றால் பாக்கிப் பேர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதில் குறை காண்கிறார்கள் என்பதுபோல் இருக்கிறது.

* * * * *

ஒருக்கால் அவர்களுக்கு எல்லாமே தவறாகத் தெரிகிறதோ என்னமோ நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

* * * * *

SRI A. GOVINDASAMY : கதர் கட்டுபவர்களை கதர் அபிவிருத்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் இதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. ஏனென்றால் கதர் கட்டுவதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் அங்கத்தினர்களாக வந்தால் ஆபத்தாக இருக்கும் என்று பயப்படுவதுபோல் இருக்கிறது. 3,000 ரூபாயை ரைட் ஆப் கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு சட்டம் அனுமதித்திருக்கிறது. அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுக்கிறது. பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 5,000 10,000 வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுவதற்கு சட்டம் வரும். இரண்டாயிரம், 3,000 ரூபாய் வரையிலும் ரைட் ஆப் செய்து விதிவிலக்கு கொடுக்கிறார்கள். இதை ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. என்ற வார்த்தையை என்று மாற்றுவதற்கு நாங்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் எடுத்துக்கொண்ட

1-30
p.m.

[Sri A. Govindasamy] [2nd September 1959]

முயற்சி மிகவும் கஷ்டமானது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை நன்கு உணர்வார்கள். அம்மாதிரி கதர் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டவர்கள்தான் இதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம் என்ற நிபந்தனை வாதிக்கப்பட்டது தான். உள்நோக்கம் எனக்குத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி நம்பிக்கை புதிதாக இருப்பதால் அதிகாரிகளிடமோ, சிப்பந்திகளிடமோ போட்டுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நிலைமை உருவாகக்கூடும். இந்த விஷயத்தில் வற்புறுத்தல் இல்லாமல் விட்டுவிடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பிளாக்குகளில் கடன் கொடுக்கும்போது கதர் வாங்கவேண்டுமென்று கிராம மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி யான நிபந்தனை இருக்கக் கூடாதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will continue his speech to-morrow.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

87. *The Madras Money Lenders Rules, 1959 issued in G.O. Ms. No. 2823, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th July 1959. [Laid on the table of the House under section 22 of the Madras Money Lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957).]*

88. *Notifications under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948 issued in Memo. No. 50921-J-3/59-2, Revenue, dated 27th June, 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

89. *Amendments to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939 issued in G.O. No. 8841—Revenue, dated 23rd June 1959. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]*

B. Reports, Notifications and Other papers.

46. *Administration Report of the Handlooms Department for the half year 1958-59 (1st July to 31st December 1958).*

47. *Statement No. V showing the action taken by Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.*

48. *Statement No. VI showing the action taken by the Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.*

49. *Statement No. VII showing the action taken by the Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.*